

Najlepšie postupy vo verejných politikách v oblasti európskeho sociálneho hospodárstva po hospodárskej kríze

ZHRNUTIE

Európsky hospodársky a sociálny výbor

Európsky hospodársky a sociálny výbor

Najlepšie postupy vo verejných politikách v oblasti európskeho sociálneho hospodárstva po hospodárskej kríze

Zhrnutie

Informácie a názory uvedené v tejto štúdií sú informáciami a názormi jej autorov a nemusia nevyhnutne predstavovať oficiálne stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru. Európsky hospodársky a sociálny výbor neručí za presnosť údajov uvedených v štúdií.

Ani Európsky hospodársky a sociálny výbor, ani žiadna osoba konajúca v mene Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru nenesú zodpovednosť za prípadné použitie informácií v nej obsiahnutých.

Všeobecné informácie

ŠTÚDIA PRE *Európsky hospodársky a sociálny výbor (EHSV)*

ZADÁVATEĽSKÉ ODDELENIE *kategória Sociálne hospodárstvo v EHSV*

ODDELENIE ZODPOVEDNÉ ZA
KOORDINÁCIU ŠTÚDIE *sekretariát skupiny Rozmanitosť Európy*

DÁTUM *máj 2018*

HLAVNÝ DODÁVATEĽ *CIRIEC International Aisbl*

AUTORI *Rafael Chaves Avila
José Luis Monzón*

KONTAKTY *Rafael Chaves Avila - Rafael.Chaves@uv.es*

IDENTIFIKÁTORY

		ISBN	doi
SÚHRN			
PDF	<i>QE-02-18-749-SK-N</i>	<i>978-92-830-4200-6</i>	<i>10.2864/412443</i>

1. Úvod

Niekoľko inštitúcií Európskej únie požadovalo od konca posledného desaťročia verejné politiky na podporu sociálneho hospodárstva na európskej, štátnej a regionálnej úrovni. Významným vyhlásením v tejto súvislosti boli závery Európskej rady zverejnené 7. decembra 2015 pod názvom *The promotion of the social economy as a key driver of economic and social development in Europe*. Ďalším oficiálnym vyjadrením z minulých rokov bola správa spravodajkyne Patrizie Toia¹, ktorú prijal Európsky parlament v roku 2009. Európsky hospodársky a sociálny výbor (EHSV) v tom istom období tiež prijal niekoľko stanovísk na podporu sociálneho hospodárstva. Celý tento vývoj odráža skutočnosť, že sociálne hospodárstvo sa stáva základnou súčasťou a pilierom európskeho sociálneho modelu a základným kameňom udržateľného sociálno-hospodárskeho rozvoja.

V tejto súvislosti a tiež v kontexte poslednej krízy vznikla počas tohto desaťročia nová generácia verejných politík pre sociálne hospodárstvo. Niekoľko vlád na európskej, národnej a regionálnej úrovni zaviedlo v Európe inovatívne politiky na podporu rozvoja tohto sociálno-hospodárskeho odvetvia. Bez ohľadu na uvedené je pravda, že začleňovanie rôznych typov sociálnych podnikov do verejných politík bolo po desaťročia rozšírenou praxou. Táto skutočnosť bola viditeľnejšia v odvetvových politikách, ako sú napríklad politiky pre rozvoj poľnohospodárstva a vidieka, aktívne politiky zamestnanosti zamerané na zmenšenie sociálneho vylúčenia a politiky územného plánovania, politiky pre obnovu miest a miestny rozvoj. Do vykonávania všetkých týchto politík boli zapojené subjekty sociálneho hospodárstva.

2. Ciele a metodika

Tento výskum prináša diverzifikovaný výber úspešných postupov vo verejnej politike týkajúcich sa sociálneho hospodárstva v rôznych európskych krajinách. Zameriava sa na politiky smerujúce k sociálnemu hospodárstvu, ktoré zaviedli vlády na európskej aj národnej úrovni v období 2010 – 2016. Tento výskum je spojený s ďalšími dvoma štúdiami. Jednu nedávno vypracovalo CIRIEC pre EHSV pod názvom *Najnovší vývoj v oblasti sociálneho hospodárstva v Európskej únii (2017)*². Ďalšiu vypracovalo a zverejnilo CIRIEC³ pod názvom *The Emergence of the Social Economy in Public Policy. An International Analysis*.

Použil sa ten istý konceptuálny prístup k sociálnemu hospodárstvu ako v štúdiu *Sociálne hospodárstvo v Európskej únii* a aký používajú inštitúcie EÚ, napríklad v súvislosti s definíciami Európskeho parlamentu v správe spravodajkyne Toia (2009): „*Sociálnu ekonomiku tvoria družstvá, vzájomné spoločnosti, združenia a nadácie, ako aj iné podniky a organizácie, ktoré majú spoločné základné črty sociálnej ekonomiky.*“

Klasifikácia *politík sociálneho hospodárstva* bola použitá na prezentáciu a analýzu rôznych vykonávaných verejných politík. Môžeme rozlíšiť dve rozsiahle skupiny politík na podporu sociálneho hospodárstva: na jednej strane tzv. *mäkké politiky*, ktoré sa zameriavajú na vytvorenie priaznivého

¹ Správa o sociálnom hospodárstve, A6/0015/2009, spravodajkyňa Patrizia Toia, Európsky parlament (2009).

² CIRIEC/EESC (2017): *Recent evolutions of the Social Economy in the European Union*, Európsky hospodársky a sociálny výbor, Brusel. <http://www.eesc.europa.eu/en/our-work/publications-other-work/publications/recent-evolutions-social-economy-study>

³ CIRIEC/Chaves, R. & Demoustier, D. (ed) (2013): *The Emergence of the Social Economy in Public Policy. An International Analysis*, Peter Lang publishers, Brussel.

prostredia/ekosystému, v ktorom tieto typy podnikov vznikajú, fungujú a rozvíjajú sa, a na druhej strane tzv. *tvrdé politiky* zamerané na samotné podniky ako obchodné subjekty. Orgány musia uprednostniť niektoré druhy politík pred inými v závislosti od skutočnej situácie referenčného územia a od stupňa rozvoja a kritického objemu jeho sociálneho hospodárstva.

Klasifikácia politík sociálneho hospodárstva: mäkké politiky sa zameriavajú na vytváranie priaznivého prostredia pre vznik a rozvoj podnikov sociálneho hospodárstva. Môžu sa rozdeliť na dve skupiny, a to na inštitucionálne politiky a kognitívne politiky. Cieľom *tvrdých politík* je zasiahnuť do hospodárskeho procesu podnikov sociálneho hospodárstva prostredníctvom stimulov tak na strane ponuky, a to podporovaním hospodárskej konkurencieschopnosti v rôznych obchodných úlohách v hodnotovom reťazci, ako aj na strane dopytu, a tak zlepšovať prístup týchto sociálnych podnikov na verejné aj medzinárodné trhy. Tabuľka 1 obsahuje zhrnutie tejto kategórie opatrení.

Tabuľka 1. Typológia politík sociálneho hospodárstva

<i>Mäkké politiky</i> Politiky zamerané na vytváranie priaznivého prostredia pre podniky	
Inštitucionálne opatrenia	<ul style="list-style-type: none"> – opatrenia, ktoré sú zamerané na právnu formu subjektov sociálneho hospodárstva a uznávajú ich ako súkromného aktéra – opatrenia zamerané na uznávanie schopnosti prevádzkovať podniky sociálneho hospodárstva v rámci celého hospodárskeho odvetvia a na odstraňovanie akýchkoľvek právnych prekážok, ktoré môžu existovať – opatrenia zamerané na uznanie podnikov sociálneho hospodárstva ako tvorcov politiky, partnerov pri navrhovaní/koncipovaní a vykonávaní verejných politík – verejné orgány podporujúce podniky sociálneho hospodárstva
Opatrenia kognitívneho typu	<ul style="list-style-type: none"> – opatrenia na šírenie a zvyšovanie povedomia a poznatkov o sociálnom hospodárstve v celej spoločnosti a/alebo v cieľových skupinách – opatrenia na podporu odbornej prípravy v oblasti sociálneho hospodárstva – opatrenia na podporu výskumu v oblasti sociálneho hospodárstva
<i>Tvrde politiky</i> Hospodárske politiky na podporu podnikov	
Opatrenia na strane ponuky zamerané na zlepšovanie konkurencieschopnosti medzi podnikmi sociálneho hospodárstva	<ul style="list-style-type: none"> – opatrenia zamerané na funkcie podnikov, ako sú financovanie, konzultačná činnosť/poradenstvo, odborná príprava, zamestnanosť a riadenie ľudských zdrojov, spolupráca a siete, výskum a vývoj a inovácie, kvalita, nové výpočtové a komunikačné technológie, fyzický priestor atď. – tieto opatrenia rozlíšené podľa životného cyklu podniku (vznik alebo etapa rozvoja podniku)
Opatrenia na strane dopytu zamerané na činnosť podnikov sociálneho hospodárstva	<ul style="list-style-type: none"> – opatrenia zamerané na uľahčenie prístupu na verejné a zahraničné trhy (ako napríklad sociálne doložky a vyhradené verejné zákazky)

Zdroj: prispôsobené podľa Chavesa (2010:164).

3. Výber úspešných príkladov politík sociálneho hospodárstva v Európe

V súlade s cieľmi tejto štúdie predkladáme výber 20 úspešných prípadových štúdií politík sociálneho hospodárstva v Európe. Sú zoradené podľa typológie politík sociálneho hospodárstva. Cieľom je prezentovať veľmi rozmanité príklady z rôznych krajín. Na určenie „najlepších“ postupov sa použili kvalitatívne kritériá vychádzajúce zo skúseností skupiny expertov zo strediska CIRIEC, členov EHSV, organizácie Social Economy Europe a napokon 89 expertov konzultovaných v súvislosti s inou štúdiou vypracovanou pre EHSV (*Recent evolutions of the Social Economy in the European Union*). Nasleduje zhrnutie 20 príkladov opatrení.

Výber 20 úspešných príkladov politík sociálneho hospodárstva v Európe

A. Mäkké politiky – politiky zamerané na vytváranie priaznivého prostredia pre podniky

A.1. Inštitucionálne opatrenia

Opatrenia zamerané na právnu formu podniku ako súkromného aktéra:

Príklad 1 Zákon o sociálnom hospodárstve (Rumunsko)

Príklad 2 Dohoda o sociálne prospešnom solidárnom podniku (Francúzsko)

Opatrenia zamerané na uznanie podnikov sociálneho hospodárstva ako tvorcov politiky, partnerov v procesoch verejných politík:

Príklad 3 Štátny výbor pre rozvoj sociálneho hospodárstva a začlenenie sociálneho hospodárstva do hlavných verejných politík na štátnej a regionálnej úrovni (Poľsko)

Príklad 4 Social Economy Europe (EÚ) – organizácia na úrovni EÚ zastupujúca sociálne hospodárstvo

Príklad 5 Klastre regionálnej hospodárskej spolupráce (Pôles territoriaux de Coopération Economique, PTCE) (Francúzsko)

Príklad 6 Operačný program pre sociálne hospodárstvo, sociálne začlenenie a národnú stratégiu (Španielsko)

A.2. Kognitívne opatrenia

Opatrenia zamerané na informovanie, zvyšovanie povedomia a šírenie poznatkov o sociálnom hospodárstve:

Príklad 7 „Konceptia“ a akčný plán pre sociálne hospodárstvo (Bulharsko)

Príklad 8 Satelitné účty týkajúce sa sociálneho hospodárstva povinné zo zákona o sociálnom hospodárstve (Portugalsko)

Opatrenia na podporu odbornej prípravy v oblasti sociálneho hospodárstva

Príklad 9 Vnútroštátna dohoda medzi ministerstvom školstva a sieťami študentských družstiev (Francúzsko)

Opatrenia na podporu výskumu v oblasti sociálneho hospodárstva

Príklad 10 Sieť univerzitných výskumných/magisterských programov (Francúzsko a Španielsko)

B. Tvrdé politiky – hospodárske politiky na podporu podnikov

B.1. Opatrenia na strane ponuky:

Opatrenia zamerané na prístup k finančným prostriedkom:

Príklad 11 Európsky sociálny fond (EÚ)

Príklad 12 Mechanizmus pridelovania percentuálneho podielu z daní na financovanie sociálnych subjektov (Taliansko a Maďarsko)

Príklad 13 Lotérie a hry ako spôsob financovania: prípady ONCE a RAY (Španielsko a Fínsko)

Príklad 14 Vzájomné fondy (Taliansko)

Príklad 15 Podnikateľské fondy: Legge Marcora, Braserio, finančný nástroj a využívanie systému dávok v nezamestnanosti (Taliansko, Belgicko a Španielsko)

Opatrenia zamerané na podporu podnikania (poradenstvo, vytváranie sietí, podnikateľské inkubátory, mentorstvo atď.):

Príklad 16 Platformy sociálneho hospodárstva na národnej úrovni: CNCRES, CEPES a CEPS (Francúzsko, Španielsko, Portugalsko)

Príklad 17 Agentúry vládnych sietí na podporu sociálneho hospodárstva (Belgicko)

B.2. Opatrenia na strane dopytu

Opatrenia zamerané na uľahčenie prístupu na verejné trhy:

Príklad 18 Verejné obstarávanie a vyhradené verejné zákazky (Španielsko)

Príklad 19 Zákon o sociálnych hodnotách (Spojené kráľovstvo)

Príklad 20 Riforma del Terzo Settore – Reforma tretieho sektora (Taliansko)

4. Prekážky rozvoja sociálneho hospodárstva

Správa sa zameriavala aj na hlavné prekážky rozvoja sociálneho hospodárstva. Boli zistené štyri skupiny hlavných prekážok:

Nedostatočná informovanosť a nedostatočné pochopenie koncepcie sociálneho hospodárstva, sociálnych podnikov a ďalších súvisiacich koncepcií v spoločnosti, vo verejnej diskusii aj v akademickej obci. Toto je veľmi významná prekážka vo východných krajinách EÚ, ako je Maďarsko, Poľsko, Slovensko alebo Česká republika. S nedostatočnou informovanosťou a pochopením súvisí aj slabé zviditeľnenie sociálneho hospodárstva v médiách aj v štatistikách. Okrem toho sú v oblasti sociálneho hospodárstva potrebné vzdelávacie programy a programy odbornej prípravy na všetkých úrovniach vzdelávania.

Chýba vedenie, stratégie a špecializované vládne agentúry. Štúdia odhalila, že chýbajú vedúce inštitúcie, ktoré by boli zodpovedné za sociálne hospodárstvo, sociálne podniky, dobrovoľníctvo a aktivity občianskej spoločnosti a ktoré by mohli rozvíjať politiky a podnecovať sociálne hospodárstvo. V dôsledku toho neexistuje žiadna vnútroštátna stratégia sociálneho hospodárstva. Táto oblasť sa nepovažuje za politickú prioritu a sociálne hospodárstvo sa len s ťažkosťami dostáva do politickej agendy vlád.

Nedostatočné alebo nevhodné finančné a daňové systémy.

Inštitucionálne prekážky Prekážky týkajúce sa odvetvových a sektorových predpisov spočívajú v zmenách sektorových predpisov, ktoré sťažujú činnosť subjektom sociálneho hospodárstva. Napríklad vo Francúzsku a v Španielsku v nedávnych rokoch vládou iniciované zmeny v nariadení o doplnkovej sociálnej ochrane nepriaznivo ovplyvnili subjekty vzájomného zdravotného poistenia, čo v niektorých prípadoch viedlo k zlúčeniu alebo k zmene ich právneho štatútu na ziskové subjekty. Vo Fínsku sa smernica o verejnom obstarávaní, ktorou sa povolilo vyhradenie zákaziek na určité služby, neuplatňuje, a tak z nej subjekty sociálneho hospodárstva nemôžu mať prospech. *Nedostatočné alebo nevhodné štatúty a právne predpisy v oblasti sociálneho hospodárstva* súvisia s neuplatňovaním nových predpisov pre sociálne podniky. Okrem toho sa pre subjekty sociálneho hospodárstva objavili nové problémy v dôsledku nových vnútroštátnych právnych foriem sociálneho hospodárstva alebo zmien právnych foriem. Napríklad v Poľsku a Portugalsku sa nedávne zmeny v právnych predpisoch o družstvách považujú za nevhodné pre družstvá.

5. Výzvy spojené s politikami sociálneho hospodárstva v Európe

V posledných rokoch v celej Európe, ale aj v iných krajinách na svete mnohé vlády vytvorili novú generáciu politík sociálneho hospodárstva. Keďže ide o vznikajúci jav, existuje len niekoľko štúdií venovaných ich empirickej analýze a hodnoteniu. V každom prípade vzhľadom na tieto počiatočné štúdie a prácu vykonanú v rámci tejto správy je možné určiť niektoré výzvy, riziká a skúsenosti.

1. *Výzvy súvisiace s posúdením sociálnych hospodárskych politík*

Vzhľadom na krátku životnosť značného počtu politík sociálneho hospodárstva a čas, ktorý je potrebný na ich vykonávanie a na to, aby nadobudli účinnosť, stále existuje iba niekoľko hodnotiacich správ. Vytvorenie syntetických ukazovateľov, ako aj všeobecných a osobitných kritérií je však dôležitejšie ako rozvoj dôslednej a funkčnej metodiky hodnotenia týchto politík. Podobnou výzvou ako súčasný problém merania sociálneho a hospodárskeho vplyvu sociálneho hospodárstva a sociálnych podnikov je hodnotenie politík sociálneho hospodárstva. Táto metodika musí brať do úvahy rozsah cieľov, predovšetkým to, či predstavujú dlhé alebo krátke obdobie vývoja a či úroveň ich koncepcie je mezzo-makro-mikro ekonomická. Utting (2017)⁴ napríklad navrhuje pre tieto politiky kvalitatívne hodnotiace kritériá, ktoré sú založené na kapacite štátu, súdržnosti politiky, účasti a udržateľnosti.

V tejto súvislosti má kľúčový význam, aby sa vytvorilo Európske stredisko pre monitorovanie politík sociálneho hospodárstva s dvoma hlavnými úlohami: na jednej strane poskytovať databázu politík vykonávaných Európskym spoločenstvom, národnými, regionálnymi a miestnymi vládami, a na druhej strane ponúkať metodiky hodnotenia a štúdie o politickom vplyve s cieľom pomôcť tvorcom politiky pri navrhovaní politík, ktoré by chceli realizovať, a tak uplatňovať rozmer založený na poznatkoch potrebných pre tvorcov politiky.

2. *Riziká pri navrhovaní a vykonávaní politík sociálneho hospodárstva*

Ak sú politiky sociálneho hospodárstva určené na zvýšenie maximálneho príspevku sociálneho hospodárstva k riešeniu zásadných problémov týkajúcich sa európskej spoločnosti, k vytváraniu inovácií a k riešeniu obrovských výziev v Európe, musíme sa vyhnúť tomu, aby sa tieto politiky vypracúvali zo zaujatého či inštrumentálneho hľadiska a zhora nadol.

Prvým rizikom je zaujatosť a rozdrobenosť pri vypracúvaní politík sociálneho hospodárstva. Táto rozdrobenosť je spôsobená vymedzením oblasti politiky, či už ide o cieľovú populáciu alebo použité nástroje. Zaujatosť môže spôsobiť obmedzenie pozornosti len na segmenty sociálneho hospodárstva, ako sú sociálne podniky alebo dobrovoľnícke organizácie, na etapy rozvoja subjektov sociálneho hospodárstva, napr. subjekty v začiatočnom štádiu vzniku a experimentovania, pričom by došlo k vylúčeniu tých, ktoré sa rozvíjajú a konsolidujú, čím by sa vážne obmedzil transformačný a tvorivý potenciál sociálnej pridanej hodnoty sociálneho hospodárstva.

Druhým rizikom je inštrumentalizácia sociálneho hospodárstva v týchto politikách (Chaves, 2002; Utting, 2017). Tieto politiky sa rozvíjajú popri existencii zásadných sociálnych a hospodárskych problémov. Sociálne hospodárstvo je koncipované ako nástroj širšej sektorovej politiky, a preto sa pri zmene priorít a koncepcie tejto politiky mení aj systém politík sociálneho hospodárstva. Z tohto hľadiska je viacrozmerná úloha sociálneho hospodárstva odklonená a zohľadňuje sa len jedna jeho funkcia.

Tretie riziko spočíva v podceňovaní potenciálu občianskej spoločnosti, ktorá je organizovaná, aby viedla projekty sociálneho a hospodárskeho rozvoja podporované a stimulované verejnými inštitúciami. Táto organizovaná občianska spoločnosť je v konečnom dôsledku nositeľom sociálnych

⁴ UTTING, P. (ed.) (2015). *Social and Solidarity Economy: Beyond the Fringe*. London: Zed Books.

potrieb, ktoré treba uspokojiť, problémov, ktoré treba riešiť, a inovácií, ktoré odhaľujú jej ciele. Je to sociálny motor sociálneho hospodárstva, ktorý musia sprevádzať politiky sociálneho hospodárstva. Nadmerný jednostranný prístup zhora nadol s nedostatočným zapojením organizovanej občianskej spoločnosti do navrhovania a vykonávania politik sociálneho hospodárstva je hlavnou koncepčnou chybou, ktorá sťažuje aj zabezpečenie časovej kontinuity týchto politik.

3. *Ponaučenie pre holistickú novú generáciu politik sociálneho hospodárstva*

Zoznam príkladov osvedčených postupov v politikách sociálneho hospodárstva uvedený v tejto správe je zámerne rozmanitý, pokiaľ ide o typy opatrení, ale ako celok má byť referenčným príkladom pre holistickú politiku sociálneho hospodárstva. Holistický rozmer prekračuje rozmer celku, ktorý je jednoduchým súčtom všetkých častí. Holistický rozmer sa má chápať tak, že vlastnosti systému, v tomto prípade všetky opatrenia (20 predložených príkladov), fungujú iným spôsobom než jednoduchý súhrn jeho častí.

Ak má štátna, európska alebo regionálna politika sociálneho hospodárstva ďalekosiahly cieľ a snaží sa znížiť riziká uvedené vyššie, musí byť navrhnutá holisticky a spočívať na troch prvkoch: zohľadňovanie, partnerstvo a stratégia.

Zohľadňovanie Politikou sociálneho hospodárstva musí nasiaknuť celý vládny aparát a jeho politiky, čím sa zabráni jej uzatvoreniu v rámci jedného generálneho riaditeľstva a konkrétneho nástroja. Po prvé, ak má byť účinná, musí byť integrovaná a v súlade s hlavným programom príslušnej vlády, a to s jej všeobecným, ako aj s odvetvovým programom. Po druhé, musí byť schopná mobilizovať organizácie, služby a verejnú správu, ktoré patria do verejného sektora, čo by vyvolalo administratívny pákový efekt. Po tretie, musí disponovať orgánom štátnej správy, napr. osobitné generálne riaditeľstvo alebo medziministerský výbor, ktorý vykonáva iniciatívnu funkciu vnútornej politiky. To znamená, že preberá vedúcu úlohu v politických iniciatívach v rámci verejných orgánov. Túto úlohu môže vykonávať len verejný orgán.

Partnerstvo Politika sociálneho hospodárstva si vyžaduje spoluprácu a zapojenie sociálneho hospodárstva na všetkých úrovniach. Táto dohodnutá verejno-súkromná politika založená na stálom dialógu s občanmi musí obsahovať tri prvky: po prvé silného a nezávislého sprostredkovateľa z oblasti sociálneho hospodárstva, po druhé neformálny a inštitucionalizovaný priestor pre dialóg a poradenstvo. Po tretie uplatňovanie tohto poradenstva v oblasti spoločného rozvoja a tvorby politik a v oblasti vykonávania a riadenia týchto politik. Verejné orgány musia na jednej strane podporovať nezávislú a ustálenú povahu tohto sprostredkovateľa z oblasti sociálneho hospodárstva, aby išlo o iniciátora vonkajšej politiky, ktorý zabezpečí zmysel a časovú kontinuitu týchto politik. Verejné orgány musia vytvoriť poradné orgány s pluralistickým zastúpením sociálneho hospodárstva, ale tiež neformálne fóra, ktoré uľahčujú každodenné monitorovanie politických iniciatív už od ich vzniku. Tieto fóra umožnia, aby sa zabránilo vzniku nežiaducich právnych prekážok v dôsledku nových vedľajších politických iniciatív. Zapojenie zastupiteľských orgánov sociálneho hospodárstva do vytvárania politik sociálneho hospodárstva pomôže lepšie identifikovať a určiť problémy a potreby, ako aj opatrenia, ktoré sa majú prijať. Toto zdôrazňuje sociálny a územne podmienený charakter politik sociálneho hospodárstva a ich neistú priamu opakovanosť. Účasť orgánov sociálneho hospodárstva na uplatňovaní politik pomôže zlepšiť účinnosť týchto politik, ich prijatie zo strany odvetví a príjemcov, ako aj zviditeľnenie vykonávaných politik.

Stratégia V neposlednom rade sa politika sociálneho hospodárstva nesmie obmedzovať len na izolovaný nástroj alebo mechanizmus. Ako je uvedené vyššie, musí spojiť viacero mechanizmov do širšej a viacročnej stratégie.

Európsky hospodársky a sociálny výbor

Rue Belliard/Belliardstraat 99
1040 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

Vydavateľ: Oddelenie pre návštevy a publikácie
EESC-2018-50-SK
www.eesc.europa.eu

© Európska únia, 2018
Rozmnožovanie je povolené len so súhlasom autora.

Reprodukcia týchto fotografií/obrázok
je povolená len s výslovným súhlasom vlastníkov autorských práv

Online
QE-02-18-749-SK-N
ISBN 978-92-830-4200-6
doi:10.2864/412443

SK